

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **nezl. T. V.**, zast. Ing. Z. V., zákonnou zástupkyní, obě bytem, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2013, č. j. MPSV-UM/5673/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/1165/2012/9S-JMK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 16. 4. 2013, č. j. MPSV-UM/5673/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/1165/2012/9S-JMK, **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 4. 2013 bylo zamítnuto odvolání podané zákonnou zástupkyní, matkou nezletilé T. V., nar. směřující proti rozhodnutí krajské pobočky v Brně, kontaktní pracoviště Hustopeče ze dne 19. 9. 2012, č. j. MPSV-UP/1221819/12/AIS-ZDP, sp. zn. SZ/320031/2012/AIS-ZDP (dále jen „správní orgán I. stupně“) a citované rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 19. 9. 2012 nebyl přiznán posuzované příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo s odůvodněním, že z hlediska posudkového zhodnocení, posuzovaná se pohybuje hemiparetickou chůzí bez pomůcek, je orientovaná, není mentální postižení ani závažnější porucha sluchu. Nejde o osobu, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu ust. § 9 odst. 1 až 4 zákona č. 329/2011 Sb., pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku poskytovaného na pořízení motorového vozidla. Nejedná se o zdravotní postižení uvedené v části I. bodě 4. přílohy k citovanému zákonu.

Zákonná zástupkyně nezletilé Terezy podala odvolání s přesvědčením, že zdravotní stav posuzované odpovídá přiznání uvedeného příspěvku, který požadovala i z osobního důvodu, neboť s manželem nežije, je samoživitelka, její příjem ze zaměstnání a výživné otce nestačí na pořízení motorového vozidla, které je nezbytné z důvodu dopravy dcery do školy a četných lékařských vyšetření, rehabilitací, atd.

V rámci odvolacího řízení byl proveden posudek PK MPSV ČR v Brně dne 16. 1. 2013 a 14. 3. 2013, učiněný posudkový závěr zněl, že se nejedná o osobu, která má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Nejde o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v písm. a), b), d) až i) bodu 1, části I. přílohy k citovanému zákonu, nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b), bodu 4, části I. téže přílohy. Na základě uvedeného důkazu žalovaný ve věci vydal rozhodnutí dne 16. 4. 2013, č. j. MPSV-UM/5673/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/1165/2012/9S-JMK, které je předmětem přezkumného soudního řízení.

V žalobě ze dne 3. 6. 2013 uvedla zákonná zástupkyně nezletilé, že napadené rozhodnutí považuje za nesprávné, dle jejího názoru nezletilé Tereze náleží příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo. Uvedla, že u dítěte se vyskytuje kombinované postižení pohybového aparátu – DMO levostranná hemiparéza, chůzi zvládá samostatně jen na krátké vzdálenosti a jen po zcela rovném terénu. Nevládá samostatně chůzi po schodech, v terénu a na delší vzdálenost než 100, maximálně 150 metrů. Na delší vzdálenosti používá kočár eventuelně invalidní vozík. Její postižení lze považovat za funkční ztrátu jedné dolní a jedné horní končetiny na podkladě těžkého ochrnutí. Dále trpí zrakovým postižením – slabozrakostí, atrofií zrakového nervu. Velmi špatně se zrakově orientuje, nevidí, přehlíží spoustu věcí. Vidí jen kontrastní věci, v přemíře objektů není schopna se zorientovat. Dále je ztížena i epilepsií, léčena je pro epileptické záchvaty, účinná léčba doposud nebyla stanovena. K záchvatům dochází cca 1x až 2x do měsíce. Rozhodnutí žalovaného bylo vydáno bez komplexního posouzení zdravotního stavu nezletilé, skutečnosti ze zdravotní dokumentace byly chybně vyhodnoceny. Navrhla proto, aby přezkoumávané rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 1. 7. 2013 citoval podstatný obsah posudku PK MPSV ČR (bez uvedení data), sice podklady, z nichž posudková komise při vypracování posudku vycházela, včetně taxativně vyjmenované zdravotní dokumentace i učiněného posudkového zhodnocení a závěru. Vzhledem k tomu, že zákonná zástupkyně nezletilé písemnost převzala dne 25. 1. 2013, osobním projednáním a písemným vyjádřením ze dne 4. 2. 2013 požádala o nové projednání zdravotního stavu nezletilé s tím, že dodá další lékařské zprávy o jejím zdravotním stavu. Na základě této skutečnosti pak následně žalovaný

požádal dne 5. 2. 2013 o vypracování doplňujícího posudku PK MPSV ČR, který byl zpracován dne 14. 3. 2013. Zákonnou zástupkyni nezletilé informoval dopisem ze dne 25. 3. 2013 o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve lhůtě 5 dnů, což tato již nevyužila. Dne 16.4.2013 proto žalovaná ve věci rozhodla tak, že odvolání zamítla a rozhodnutí správního orgánu I.stupně potvrdila.

V reakci na vyjádření žalovaného byla soudu doručena replika zákonné zástupkyně, v níž setrvává na svých postojích vyjádřených v žalobě. Je toho názoru, že zdravotní stav dcery nebyl posouzen komplexně, tedy na základě kombinace postižení popsanych v žalobě, nezletilá není schopna samostatného pohybu bez kompenzačních pomůcek na vzdálenost delší než cca 100 metrů. Intenzita zdravotního postižení proto odpovídá těžké vadě pohybového ústrojí pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo. Dále poukázala i na její osobní důvody, neboť je samoživitelka, žije pouze s nezletilou, její příjem ze zaměstnání a výživné nestačí na pořízení motorového vozidla, které je nezbytné z důvodu každodenní dopravy dcery do školy, četných návštěv lékařů, rehabilitací, atd.

Z připojeného správního spisu soud zjistil, že žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku podala matka nezletilé Terezy, nar. 22. 9. 2003 dne 9. 5. 2012. Ve spise je uvedeno, že sociální šetření bylo provedeno dne 9. 5. 2012, avšak jakýkoliv doklad o provedení tohoto úkonu ve spise chybí. Dne 26. 7. 2012 byl vypracován posudek OSSZ Břeclav, č. j. LPS/2012/3188, jednalo se o posudek o zdravotním stavu – posouzení příspěvku na zvláštní pomůcku na zakoupení motorového vozidla podle ust. § 22 odst. 1 ve vztahu k § 9 odst. 2 a následující zákona č. 329/2011 Sb. Posudková lékařka vycházela ze zdravotní dokumentace ošetřující lékařky MUDr. Miluše Strakové, z nálezu odborných lékařů, sice ambulantní zprávy z Dětské neurologie MUDr. Vacušky ze dne 11. 1. 2012, ambulantní zprávy z oční kliniky MUDr. Šenkové ze dne 25. 1. 2012 a ambulantní zprávy z rehabilitace MUDr. Fialové ze dne 23. 3. 2012. Skutková zjištění byla posudkově zhodnocena tak, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je DMO s hemiparézou spastickou a slabozrakost. Posuzovaná se pohybuje hemiparetickou chůzí bez pomůcek. Je orientovaná, není mentální postižení ani závažnější porucha sluchu. Zrak je oslaben strabismem s poruchou orientace v neznámém prostoru a sníženou rozlišovací schopností při fenomenu nahloučení. Výrok zněl, že nejde o osobu, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu ust. § 9 odst. 1 až 4 zákona č. 329/2011 Sb., pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku poskytovaném na pořízení motorového vozidla. Nejedná se o zdravotní postižení uvedené v části I. bodě 4. přílohy k citovanému zákonu. Výzvou správního orgánu I. stupně ze dne 22. 8. 2012 byla zákonná zástupkyně nezletilé vyzvána k vyjádření k podkladům rozhodnutí, ke způsobu jejich zjištění, popřípadě navrhnout jejich doplnění. Zákonná zástupkyně tak učinila písemně podáním, které bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 29. 8. 2012. S učiněným posouzením nesouhlasila, zároveň přiložila dalších osm lékařských zpráv z několika klinik a udělení Dětské fakultní nemocnice v Brně – Černých Polích v časovém intervalu ode dne 11. 1. 2012 do 22. 5. 2012. Správní orgán požádal OSSZ Břeclav o vyhodnocení námitek zákonné zástupkyně i přiložených lékařských zpráv. V písemném vyjádření OSSZ Břeclav ze dne 6. 9. 2012 vyplývá, že i přes dodanou novou zdravotní dokumentaci nebyly shledány důvody ke změně posudkového závěru. Následně poté dne 19. 9. 2012 bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jímž nebyl přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo.

Dne 3. 10. 2012 podala zákonná zástupkyně posuzované odvolání, v němž namítla, že závěry, o něž opřel správní orgán I. stupně své rozhodnutí, nekorespondují s přílohou k zákonu č. 329/2011 Sb., která specifikuje zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku, zejména pak bodu d) této přílohy, neboť dítě splňuje podmínky přiznání nároku, jelikož se jedná o funkční ztrátu jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě DMO. Dále se přidružuje zrakové postižení v důsledku nevratné atrofie zrakového nervu, je léčena pro epilepsii. Přiložila i nové lékařské zprávy. Lékařka OSSZ Břeclav k písemnému vyjádření ze dne 5. 11. 2012 k odvolání uvedla, že vyhodnocením doložených odborných nálezů k odvolání, sice zprávy o vyšetření v ambulanci Dětského rehabilitačního oddělení Fakultní nemocnice Brno ze dne 1. 10. 2012 a propouštěcí zprávy z hospitalizace v RU Luže – Košumberk neobsahují nové posudkově významné skutečnosti pro hodnocení stavu, nebyly proto shledány důvody ke změně posudkového závěru.

V rámci odvolacího řízení byl vyžádán posudek PK MPSV ČR v Brně, který byl vypracován dne 16. 1. 2013 v nepřítomnosti účastníka řízení. Posudková komise vycházela z podkladové dokumentace, kterou pokládala za dostatečnou k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru. Jednotlivé lékařské nálezy byly posudkově zhodnoceny a na základě komplexního posudkového vyhodnocení byl pak vysloven závěr, že se jedná o dítě s dětskou mozkovou obrnou s postižením levostranných končetin, kde hemiparéza středně těžkého stupně, pravostranně normoreflexie, snad lehká neobratnost pravé ruky. Na levé dolní končetině je stav po opakovaných korekčních operacích, trvá eguinosní postavení. Chůze je hemiparetická zleva, bez kompenzačních pomůcek, s menší stabilitou, spíše na kratší úseky, v nerovném terénu s oporou druhé osoby. Mentálně je zcela v normě, snížení zraku do pásma lehčí až střední slabozrakosti, stav po zlomenině obratlů Th páteře z prosince roku 2011 při úrazu v aquaparku prakticky zhojen bez reziduální neurologické symptomatologie. Dále je léčena pro suspektní epileptické projevy. Odbornými vyšetřeními byla prokázána levostranná hemiparéza středně těžkého stupně. Nejsou přítomny amputační ztráty končetin, těžké parézy nebo plegie horních a dolních končetin, těžké kloubní postižení v oblasti kolen nebo kyčlí nebo kombinace těžkého postižení kolen, kyčlí a páteře, nebylo prokázáno těžké funkční postižení tří celků pohybového ústrojí. Nejedná se o mentální retardaci těžkou nebo hlubokou. Posudkový závěr zněl, že se nejedná o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí ve smyslu platných posudkových kritérií pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo.

Zákonná zástupkyně posuzované byla přípisem žalovaného ze dne 25. 1. 2013 poučena podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí. Tohoto práva využila, písemně se vyjádřila dne 3. 2. 2013, vyslovila nesouhlas s učiněným posudkovým závěrem, který je neobjektivní a nepřesvědčivý. Opakovaně uvedla kumulaci zdravotních postižení, jimiž nezletilá trpí. Dále uvedla, že dítě se naučilo chodit v pěti letech, nezvládá však chůzi v terénu, schody a chůzi delší než 100 až 150 metrů. Chůzi na krátkou vzdálenost a pouze po rovném terénu zvládá s obtížemi, kulhá a po překonání krátké vzdálenosti mívá bolesti a je unavená nadměrným zatěžováním zdravé části těla. Levou horní končetinu nepoužívá téměř vůbec, ani ji neotočí, nic v ní neudrží. Charakter jejího zdravotního postižení tak odpovídá zdravotnímu postižení dle přílohy I. odst. 1 bod d) k zákonu č. 329/2011 Sb. Žádala proto o nové přehodnocení posudkového závěru.

Dne 4. 2. 2013 byl sepsán se jmenovanou protokol ze strany žalovaného, v rámci kterého předala zákonná zástupkyně písemné vyjádření ze dne 3. 2. 2013 a dále vyslovila výhrady k formulaci PK MPSV ČR v Brně v posudku ze dne 16. 1. 2013.

Na základě nových skutečností požádal žalovaný PK MPSV ČR v Brně o doplňující posouzení zdravotního stavu osoby pro účely přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo. Posudek byl vypracován dne 14. 3. 2013 za účasti nezletilé Terezy, která v rámci jednání komise, v níž zasedala odborná lékařka – neuroložka, byla vyšetřena, k jednání dále byly doloženy nálezy: neurologické vyšetření MUDr. Vacušky ze dne 13. 3. 2013, EEG ze dne 13. 3. 2013, a rehabilitační vyšetření MUDr. Fialové ze dne 11. 2. 2013. Po zhodnocení nově doložených nálezů a provedením vlastního neurologického vyšetření byla shledána levostranná hemiparéza středně těžkého stupně a lehká pravostranná symptomatologie. Nebyla prokázána funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě jejich těžké parézy nebo úplného ochrnutí, neboť stupeň paretického postižení dvou končetin byl prokázán maximálně jako středně těžký a dalších dvou končetin jako maximálně lehký, dále nebyla prokázána funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě jejich těžké parézy nebo úplného ochrnutí, závažné omezení hybnosti kloubů kyčelních ani kolenních prokázáno nebylo, rovněž nebylo prokázáno těžké funkční postižení páteře ani těžké funkční postižení pánve. Nebylo prokázáno těžké funkční postižení alespoň tří celků pohybového ústrojí. Mentální deficit na úrovni těžké nebo hluboké mentální retardace prokázán rovněž nebyl. Postižení smyslové v úrovni lehké až střední slabozrakosti není pro požadovanou dávku posudkově rozhodné, stejně tak onemocnění epilepsií bez těžkého pohybového deficitu. Posudková komise neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru. Oba posudky PK MPSV ČR byly podkladem pro vydání přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného.

Při posouzení věci soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s.ř.s.), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s § 75 odst. 1, § 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Žaloba je důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku stanoví § 9 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením.

Podle § 9 odst. 2 citovaného zákona nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo

pohybového ústrojí anebo těžkou anebo hlubokou mentální retardací charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.

Podle § 9 odst. 3 citovaného zákona za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok.

Podle § 9 odst. 6 citovaného zákona, je-li příspěvek na zvláštní pomůcku poskytován na pořízení motorového vozidla, je rovněž podmínkou, že se osoba opakovaně v kalendářním měsíci dopravuje a že je schopna řídit motorové vozidlo nebo je schopna být převážena motorovým vozidlem; splnění podmínky opakovaného dopravování prokazuje žadatel čestným prohlášením.

Zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku je uvedeno v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb., v níž pod odstavcem 1 písmeno a) až k) jsou taxativně vyjmenovány všechny vady, které jsou kvalifikovány za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí. V odstavci 2 pod písmeny a) až d) jsou uvedena jmenovitě všechna postižení, která jsou kvalifikována jako těžká zraková postižení.

V odstavci 4 citované přílohy je stanoveno, že za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla se považují:

- a) zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písmeno a), b), d) až i),
- b) těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.

Při hodnocení napadeného rozhodnutí, jakož i procesu, který mu předcházel, zaujal soud stanovisko, že závěry, které žalovaný učinil na základě použitých podkladů, jsou ne zcela dostatečně odůvodněné, takže zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci vyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci.

Předně, ve správním spise se nenachází sociální šetření ze dne 9. 5. 2012, z kterého (mimo dalších nálezů odborných lékařů a zdravotní dokumentace ošetřující lékařky MUDr. Miluše Strakové) lékařka OSSZ Břeclav při vypracování posudku o zdravotním stavu nezletilé dne 26. 7. 2012 vycházela. Zjištěná vada vyvolává pochybnost, zda sociální šetření vůbec bylo provedeno, kým, co bylo jeho obsahem, jaký byl jeho výsledek, zda nezletilá byla vyšetření přítomna. Z tohoto důvodu pak vyznívá nepřesvědčivě i posudek OSSZ Břeclav ze dne 26. 7. 2012, neboť v posudkovém hodnocení je uvedeno, že se jedná „o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav“, přičemž není vysvětleno blíže a podrobněji, které zdravotní postižení a jeho charakter vyvolává dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Na základě zjištěné vady má proto soud za to, že nebyly dostatečné podmínky pro učinění posudkového závěru, tzn. že takto učiněný posudkový závěr nemá podklad v přesvědčivém zdůvodnění.

V rámci odvolacího řízení byl vypracován posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 16. 1. 2013 v nepřítomnosti posuzované, doplňující posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 14. 3. 2013, pak již obsahoval i objektivní vyšetření posuzované, která jednání uvedeného dne byla přítomna.

Žalovaný napadené rozhodnutí ve svém odůvodnění postavil výlučně na posudcích PK MPSV ČR ze dne 16. 1. a 14. 3. 2013, resp. na opisu posudkového zhodnocení a závěru bez jakékoliv vlastní bližší úvahy, kterou se řídil při hodnocení tohoto důkazu, aniž by se vypořádal s odvolacími námitkami žalobkyně. Výrok, jímž odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil, zdůvodnil toliko tak, že: *„podle závazného posudku PK MPSV tak nesplňuje účastník řízení zákonné podmínky pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo“*.

V této souvislosti soud poukazuje na ust. § 68 odst. 3 správního řádu, dle kterého v odůvodnění rozhodnutí uvede správní orgán důvody výroku nebo výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Jak již uvedeno výše, v tomto směru však v odůvodnění napadeného rozhodnutí absentují kritéria daná citovaným právním ustanovením správního řádu. Správní orgán je povinen a v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně uvést, proč podle jeho názoru nelze vyhovět žádosti účastníka řízení. Podmínkou meritorního přezkumu zákonnosti rozhodnutí správního orgánu na základě podané žaloby je rozhodnutí obsahující dostatečně určité a srozumitelné odůvodnění, v němž se odvolací orgán v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu náležitě vypořádá s jednotlivými námitkami účastníků řízení. Jestliže odvolací správní orgán v rozhodnutí o odvolání toliko stroze na základě posudků PK MPSV ČR v Brně uvede, že *„podle závazného posudku posudkové komise MPSV tak nesplňuje účastník řízení zákonné podmínky pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo“*, popírá tímto postupem podstatu odvolacího řízení dle správního řádu z roku 2004, která mj. spočívá v tom, že jiný (nadřízený) správní orgán tvůrčím způsobem (řádne zdůvodněným) přistoupí k vypořádání se s jednotlivými odvolacími námitkami. V této souvislosti soud poukazuje i na judikaturu NSS, např. na právní názor vyslovený v rozsudku ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, www.nssoud.cz, který byl převzat z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23, publikovaného pod č. 27/1994 SJS, dle kterého *„z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitka účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k rozhodnutí ve věci“*. Rozhodující tedy je, aby vydané rozhodnutí zohledňovalo a řádně se vypořádalo se všemi relevantními vyjádřeními účastníků a návrhy na provedení důkazů učiněnými v průběhu celého správního řízení, se všemi shromážděnými podklady pro vydání rozhodnutí a v úplnosti zachycovalo výsledky dokazování. Dále, jak např. vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, www.nssoud.cz, *„funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost“*.

Krajský soud v Brně na základě shora provedeného posouzení žalobních námitek dospěl k závěru, že tyto jsou důvodné. Napadené rozhodnutí tak bylo zrušeno pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodu rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Současně soud vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu vyslovený v obsahu soudního rozhodnutí.

Žalobkyně zastoupená zákonnou zástupkyní byla ve věci úspěšná, náhrada nákladů řízení však zákonnou zástupkyní nebyla ve spise vyčíslena, žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto výrok o náhradě nákladů řízení opírá o § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 10. října 2013

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová